

Tit ringja — vit skriva

Er nakað á vási? — Ivamá!?
Ein spurningur, ella tíðindi, so ring til okkara.
Vit eru til reiðar!

tíðindablaðið
sosialurin

Lýsingar:

Lýsingarmaður okkara er ráðgevari hjá fyrirkum og einstaklingum í lýsingaspurningum. Hetta verður gjørt uttan meir kostnað fyri lýsaran.

Um hetta mundið í fjør var tað onkur lesari, sum setti hesa yrking í blaðið — helst tí at vestanstevnan var í Sandavági.

Sagt var eisini, at Jesar Hansen, sáli, hevði yrkt hana. Hann skrivaði ikki sært og var eisini kendur sum yrkjari. Men einamest mundi tað, hann legði úr hondum, vera kent í Sandavági.

Hesa kvøðu til Sandavágs hevur tó Jóhs. Olsen yrkt, og stóð hon í einum av føroysku bløðunum fyrst í sekstiarunum. Yrkingin var í síni tíð gjørd til lagið »Litið yvir Føroya land« ella »Venner se på Danmarks kort«.

Men niðanfyrir prenta vit nýtt føroyskt lag, gjørt til somu yrking.

Fáið Sosialin ókeypis!

Við at skriva navn og bústað tygara á seðilin niðanfyrir og senda okkum hann, kunnu tygum fáa Tíðindablaðið SOSIALIN sendandi trýggjar ferðir um vikuna restina av ársfjórðinginum.

Tað er bert at lata seðilin niðanfyrir í postkassan. Vit rinda postgjaldið.

Sjálvandi taki eg av hesum frálíka tilboði og tekni meg sum haldara av Tíðindablaðinum Sosialinum fyri einans 55 kr. restina av ársfjórðinginum.

Navn: _____

Bústaður: _____

Kannað posthúsinum

Opstøð
(SOSIALURIN
rindar
postgjaldið)

19

sosialurin

Postbox 76
3800 Tórshavn

Hon ber av bygðum øllum

Sandavágur

Sandavágur, heimbygd mín, —
áh — hon ber av bygðum øllum,
eymt umgird av høgum fjøllum,
sum ein perla fríð og fín.
Um tú ivast, lat bert eygað
skoða runt — frá strond til haga, —
sást tú slíka sjón sum tá
sólin gyllir Sandavág.

Sandavágur, heimbygd mín,
søgubygðin fram um aðrar,
minni títt um öldir varir
høgd í klett er søga tín.
Torkil gamli, sum hin fyrsti,
navn sitt fast í hellu risti,
reisti fyrsta varða tín,
Sandavágur, heimbygd mín.

Sandavágur, heimbygd mín,
móðurmálsins føðistaður,
enn tín mentan vísum ræður,
enn man virðast lutur tín.
Valalið tú her upp aldi,
Vensil her sum piltur spældi,
reisti størsta varða tín,
Sandavágur heimbygd mín.

Sandavágur, heimbygd mín —
gamli høvudsstaður Vága,
ei eg skuldi eyðnu fáa,
til at lyfta skjoldur tín.
Men um evni mær í verða
skal eg tó eitt klípi bera.
Leggja undir varða tín.
Sandavágur, heimbygd mín.

»Sandavágur, heimbygd mín.«
K. Olsen 1923.

Hætt. 7/4-84.

Ein lýsing sæst best í

sosialinum